

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH020016
NAZWA OBSZARU Góry Białskie i Grupa Śnieżnika

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH020016	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Góry Białskie i Grupa Śnieżnika

1.4. Data opracowania 2009-04	1.5. Data aktualizacji 2025-01
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2007-08
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2009-02
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 11 września 2023 r. w spr. soo Góry Białskie i Grupa Śnieżnika (PLH020016)

Wyjaśnienia:	Powiększenie - 10.2009 r. Korekta granic - zatwierdzona 02.2022 r.
--------------	--

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
16.8561

Szerokość geograficzna
50.2286

2.2. Powierzchnia [ha]:
19115.62

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL51	Dolnośląskie
------	--------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (99.99
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3260			1.9		M	B	C	B	C
4060			1.9		M	C	C	C	C
6150			41.88		M	C	C	C	C
6170			0.02		G	A	C	A	A
6230			163.73		M	A	B	A	A
6430			28.56		M	A	C	A	B
6510			134.52		M	B	C	B	C
6520			569.25		M	B	B	B	C
7110			1.9		M	A	C	B	B
7140			25.4		M	B	C	B	C
7230			0.16		G	C	C	C	C
8110			20.94		M	C	B	C	C
8210			1.9		M	C	C	C	C
8220			1.9		M	C	C	C	C
8310			0.0		M	A	C	A	A
9110			856.73		M	A	C	A	A

9130		112.33		M	A		C	A	A
9140		2.12		G	A		B	A	A
9180		64.04		M	B		C	B	B
91D0		24.75		M	B		C	C	B
91E0		11.42		M	B		C	C	C
9410		458.83		M	A		B	A	A

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki				Populacja na obszarze						Ocena obszaru				
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
P	4066	Asplenium adulterinum			p				P	M	C	B	C	C
M	1308	Barbastella barbastellus			r				R	M	C	B	C	B
M	1308	Barbastella barbastellus			w	10	20	i	P	M	C	B	C	B
P	1386	Buxbaumia viridis			p				P	M	B	B	C	B
I	4014	Carabus variolosus			p					M	C	C	C	C
F	1163	Cottus gobio			p	1000	5000	i	R	G	C	B	C	C
F	1096	Lampetra planeri			p	1	50	i	P	G	C	C	C	C
M	1323	Myotis bechsteinii			r	1	2	i		G	D			
M	1323	Myotis bechsteinii			w	5	10	i	P	M	C	B	C	B
M	1321	Myotis emarginatus			w	5	10	i	P	M	B	B	C	B
M	1324	Myotis myotis			r				R	M	C	B	C	B
M	1324	Myotis myotis			w	50	100	i	P	M	C	B	C	B
I	6179	Phengaris nausithous			p	1	1	i		M	C	B	C	C
I	6177	Phengaris teleius			p					M	C	B	C	C
M	1303	Rhinolophus hipposideros			r				V	M	C	B	C	B
M	1303	Rhinolophus hipposideros			w	10	20	i	P	M	C	B	C	B

I	1014	Vertigo angustior		p				R	M	C	B	C	B
---	------	-----------------------------------	--	---	--	--	--	---	---	---	---	---	---

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N10	3.58
N16	2.48
N09	0.02
N17	62.12
N19	20.64
N23	0.57
N12	10.58
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

W skład ostoi wchodzi dwa masywy górskie we wschodnich Sudetach: Góry Bialskie i Śnieżnik, oddzielone doliną rzeki Białej Łądeckiej. Lasy pokrywają ponad 90% powierzchni ostoi. W masywie Śnieżnika dominują monokultury świerkowe, ale w Górach Bialskich występują duże płaty naturalnych lasów (buczyny w niższych partiach, a w wyższych - bory świerkowe), szczególnie dobrze zachowane na terenach źródłiskowych rzeki Biała Łądecka. W dolinie Kleśnicy (Masyw Śnieżnika) w skałach metamorficznych występują duże fragmenty krystalicznych wapieni, w których zachodzą zjawiska krasowe (jaskinie i szczeliny). Przykładem może być Jaskinia Niedźwiedzia w Kletnie z dobrze rozwiniętą szatą naciekową.

4.2. Jakość i znaczenie

W obszarze PLH020016 Góry Bialskie i Grupa Śnieżnika zidentyfikowano 22 siedliska przyrodnicze, z których wszystkie uznano jako przedmioty ochrony w obszarze. Inwentaryzacja potwierdziła także 17 gatunków zwierząt (16 jako przedmiot ochrony) ujętych w załączniku II Dyrektywy Siedliskowej.

Obszar o bardzo niskim stopniu zagospodarowania, co pozwoliło na zachowanie fragmentów lasów o

charakterze naturalnym (szczególnie bogato reprezentowane bory górnoreglowe i kwaśne buczyny). Doskonale zachowana flora leśna oraz flora muraw bliźniczkowych i wysokogórskich, z kresowymi stanowiskami gatunków karpackich. Ważny obszar łącznikowy, na którym przenikają się elementy flory sudeckiej i karpackiej, a dzięki różnorodności geologicznej (wapienie, serpentynity) i dużemu lokalnemu zróżnicowaniu wysokości jest to obszar o bardzo wysokiej różnorodności biologicznej. Na uwagę zasługują cenne miejsca zimowania nietoperzy, jakimi są Jaskinia Niedźwiedzia w Kletnie oraz sztolnie w Kletnie i Janowej Górze, które położone są wzdłuż drogi z parkingu pod Jaskinią Niedźwiedzią do Siennej i stanowią pozostałości po poszukiwaniach i wydobywaniu uranu. Obecnie stanowią zimowe schronienia licznych gatunków nietoperzy, w tym podkowca małego, nocka dużego, nocka orzęsionego i mopka.

6170 NAWAPIENNE MURAWY WYSOKOGÓRSKIE (SESLERION TATRAE) I WYLEŻYSKA ŚNIEŻNE (ARABIDION COERULEAE) Na badanym obszarze siedlisko

6170 było podawane z jednego stanowiska, tj. ze skałki Pulinka nad kamieniołomem Kletno I. Podstawą wydzielenia stanowiska były dane literaturowe, które podają w jego obrębie wystąpienie kilku gatunków karpackich, nie występujących w Sudetach poza tym jednym stanowiskiem, a typowych dla siedliska 6170, takich jak: sesleria tatrzańska *Sesleria tatrae*, driakiew lśniąca *Scabiosa lucida* oraz przytulia nierównolistna *Galium anisophyllum*. Podczas badań wykonywanych na potrzeby opracowania planu ochrony obszaru stwierdzono, że wszystkie wymienione gatunki nadal występują na stanowisku z dużą ilościowością, a towarzyszą im inne cenne gatunki wapieniolubne: kruszczyk szerokolistny *Epipactis helleborine* (*E. micrantha*), irga pospolita *Cotoneaster integerrimus* czy kruszczyk rdzawoczerwony *Epipactis atrorubens*. Ocena ogólna – A (doskonała), w tym: Reprezentatywność – ocena A (doskonała), z uwagi na nietypową postać siedliska rozwijającą się poza jego głównym zasięgiem i na wysokości 860 m n.p.m. Jest to jedyne stanowisko siedliska w Sudetach i w ogóle w regionie kontynentalnym (CON) w Polsce, przez co jest szczególnie istotne dla ochrony jego zróżnicowania geograficznego w pełnym zasięgu w kraju i regionie. Powierzchnia względna – ocena C (poniżej 2% krajowych zasobów siedliska); stanowisko znane jest od lat 70. XX wieku, stabilne pod względem powierzchni. Całkowita powierzchnia w kraju szacowana jest na 15 km², więc występujące na obszarze fragment o powierzchni około 0,02 ha stanowi mniej niż 2% siedliska (ale 100% powierzchni siedliska w regionie CONT w Polsce). Stan zachowania – ocena A (doskonała), ponieważ stopień zachowania struktury jest dobry (ocena II), stopień zachowania funkcji (I - doskonałe perspektywy). Podkryterium "możliwość odtworzenia" nie ma zastosowania, gdyż siedlisko nie wymaga odtwarzania.

7230 GÓRSKIE I NIZINNE TORFOWISKA ZASADOWE O CHARAKTERZE MŁAK, TURZYCOWISK I MECHOWISK Siedlisko zajmuje podmokłe miejsca na dnach nieczynnych kamieniołomów marmuru w Kletnie, w miejscach wsięków wód zasobnych w związki węglanowe. Są to inicjalne postaci młak węglanowych (mechowiska) z dominacją mszaków diagnostycznych dla siedliska (m.in. *Palustriella commutata*, *Cratoneuron filicinum*, *Bryum pseudotriquetrum*, *Limprichtia cossonii*, *Calliergonella cuspidata*, *Aneura pinguis*) i niewielkim udziałem roślin naczyniowych, ale obecne są wśród nich również gatunki diagnostyczne dla siedliska (m.in. turzyca żółta *Carex flava*, turzyca łuszczkowata *C. lepidocarpa*). Na mszakach miejscami obecne są wytrącenia trawertynu, odczyn podłoża i wody jest zasadowy (pH =>7). Wcześniej siedlisko zajmowało w kamieniołomie Kletno 1 dużo większe powierzchnie i było wykształcone w sposób bardziej reprezentatywny, obecne płyty siedliska są jego pozostałościami po powstaniu zbiornika wodnego w północnej części wyrobiska tego kamieniołomu. Ocena ogólna C (znacząca), a w tym: Reprezentatywność – ocena C (znacząca), mimo że w pewnym stopniu roślinność w płytach siedliska odbiega od wzorca syntaksonomicznego (głównie z uwagi na inicjalną postać młaki na specyficznym siedlisku), obecne są tu liczne gatunki diagnostyczne dla młak węglanowych ze związku *Caricion davallianae*. Siedlisko jest też ostoją rzadkich przedstawicieli flory wapieniolubnej: w młacie w kamieniołomie Kletno 2 rośnie skrzyp pstry *Equisetum variegatum*, a w kamieniołomie Kletno 1 stwierdzono występowanie gatunku merkia irlandzka *Moerckia hibernica* (jest to jedyne znane stanowisko tego gatunku wątrobowca w polskiej części Sudetów). Względna powierzchnia – ocena C (poniżej 2% krajowej powierzchni siedliska). Stan zachowania – ocena C, ponieważ siedlisko zachowane jest w stanie zubożałym, struktura średnio zachowana (III, płyty inicjalne siedliska na antropogenicznym podłożu, prawidłowy stan uwodnienia), perspektywy zachowania funkcji średnie (III). Możliwość odtworzenia siedliska jest trudna (III) i wymaga dużych nakładów.

9140 GÓRSKIE JAWORZYNY ZIOŁOROŚLOWE (ACERI-FAGETUM) Siedlisko obejmuje lasy z dominacją buka *Fagus sylvatica* oraz jawora *Acer pseudoplatanus* w drzewostanie oraz ziołoroślowym runem,

wykształcające się w Sudetach w wyższych partiach regła dolnego. Występowanie siedliska stwierdzono w rezerwacie przyrody „Puszcza Śnieżnej Białki”, na wysokości 1040 - 1050 m n.p.m., gdzie lasy jaworowo-bukowe są obserwowane w sposób ciągły od lat 60-tych ubiegłego wieku, co sugeruje, że zbiorowisko jest trwałe, stabilne i ma charakter naturalny. Reprezentatywność siedliska została oceniona jako doskonała (ocena A), ponieważ dokładnie odpowiada ona opisowi zespołu Poo chaixii - Fagetum (= Acero-Fagetum), który jest jego identyfikatorem fitosocjologicznym. Nie zaobserwowano także żadnych oznak degradacji w runie lub warstwie drzewostanu siedliska, stąd stan zachowania oceniono jako doskonały (ocena A). Licznie występują tu także martwe drewno, w tym wielkogabarytowe pnie leżące i stojące (>20 m³/ha). Powierzchnia siedliska w obszarze obejmuje 2,12 ha, jednak określenie jego względnej powierzchni jest trudne, z uwagi na brak danych o całkowitej powierzchni siedliska w regionie kontynentalnym w Polsce. Należy jednak przyjąć, że powierzchnia ta będzie większa niż 2% całkowitej powierzchni w regionie kontynentalnym (pozostałe znane stanowiska w Bieszczadach i Beskidach leżą w regionie alpejskim), co wskazuje na konieczność przyznania co najmniej oceny dobrej (ocena B). Mimo niewielkiej powierzchni siedlisko stanowi jeden z kluczowych przedmiotów ochrony w obszarze, z uwagi na jego unikatowy charakter (trzy znane stanowiska w Sudetach). Ocena ogólna (A) jest wypadkową wyżej nadanych ocen.

1163 GŁOWACZ BIAŁOPIĘTY COTTUS GOBIO Gatunek zasiedla podgórskie rzeki i nizinne strumienie o dużym spadku, żwirowato - kamienistym dnie i dobrze natlenionej wodzie. Odłowione w ramach inwentaryzacji przeprowadzonej w latach 2020 – 2021 osobniki reprezentowały różne grupy wiekowe oraz stanowiły znaczący udział w zespole ryb i minogów. Obszar uznano za znaczący dla zachowania gatunku, zwłaszcza w skali lokalnej. Ocena ogólna: C – znacząca, w tym: ocena populacji: C – poniżej 2% populacji krajowej; stan zachowania: B – dobry, w tym stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane oraz możliwość odtworzenia – III trudne. Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1096 MINÓG STRUMIENIOWY LAMPETRA PLANERI Minóg strumieniowy zasiedla górny bieg podgórskich i wyżynnych potoków oraz nizinne strumienie z silnym prądem i żwirowato-piaszczystym dnem. W ramach inwentaryzacji przeprowadzonej w latach 2020 - 2021, nie potwierdzono obecności gatunku w obszarze, mimo to obszar jest znaczący dla przedmiotu ochrony. Potwierdzono występowanie sprzyjających siedlisk, które mogą zostać zasiedlone po przeprowadzeniu działań ochronnych. Minóg strumieniowy wędruje na tarliska w górę cieków, dlatego jest bardzo prawdopodobny jego powrót na większą część obszaru, po usunięciu barier uniemożliwiających mu wędrówkę oraz nadmiernej presji drapieżniczej ze strony pstręga potokowego. Ocena ogólna: C – znacząca, w tym: ocena populacji: C – poniżej 2% populacji krajowej; stan zachowania: C – średni, w tym stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy średnio zachowane oraz możliwość odtworzenia – III trudne. Izolacja: C - populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	E03.01		i
M	G01		i
M	B02.04		i
L	A04.03		i
M	H04		i
L	D01.01		i
L	C01.01.01		i
L	F03.02		i

M	I01		i
H	B02.02		i
L	E01.03		i
L	F03.01		i
M	X		b
L	G02		i

Oddziaływania pozytywne

Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	G02		i
L	F03.01		i
L	E01.03		i
L	D01.01		i
L	A03		i
M	X		b
L	C01.01.01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ	[%]	
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		99.99
Suma		99.99

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Anonymus. - - - -. Atlas herpetologiczny Polski. Dbase. IOP PAN, Kraków. Buric Z., Furmankiewicz J., Telatyński S. 2001. Jaskinia Niedźwiedzia jako jedno z najcenniejszych stanowisk nietoperzy na Dolnym Śląsku. Przegl. Przynr. 12,1-2: 109-114. Burić Z., Furmankiewicz J., Furmankiewicz M., Klodek R., Kokurewicz T., Telatyński S. 2001. Zimowe stanowiska nietoperzy na Ziemi Kłodzkiej. Szczeliniec. 149-168 5Dąbrowski J. S., Krzywicki M. 1982. Ginące i zagrożone gatunki motyli (Lepidoptera) w faunie Polski. Cz. I. Studia Naturae, ser. B. 31: 3-171. Furmankiewicz J., Buric Z., Telatyński S. 2001. Nietoperze Ziemi Kłodzkiej. Pielgrzymy. Inf. Krajoz. SKPS, Wrocław. 112-130. Furmankiewicz J., Gottfried T., Telatyński S. 2001. Nowe stanowiska zimowania podkowca małego *Rhinolophus hipposideros* w Sudetach. Chrońmy Przynr. Ojcz. 5(2): 111-116. Furmankiewicz J., Kokurewicz T. 2002-2003. Dane niepublikowane (unpublished data). Furmankiewicz J., Telatyński S. 2000. Nowe stanowiska nocka orzęsionego *Myotis emarginatus* (Geoffroy, 1806) na Dolnym Śląsku. Przegl. Przynr. 11(4): 106-109. Głowaciński Z. (red.). 1992. Polska czerwona księga zwierząt. PWRiL, Warszawa. 1-352. Kaźmierczakowa R., Zarzycki K. (red.). 2001. Polska czerwona księga roślin. Paprotniki i rośliny kwiatowe. Inst. Bot. PAN, Inst. Ochr. Przynr. PAN, Kraków. Kokurewicz T.,

Furmankiewicz J., Telatyński S., Dudek I., Gottfried T., Paszkiewicz R., Szkudlarek R 2002. Nietoperze [W:] Inwentaryzacja przyrodnicza województwa dolnośląskiego. Fulica Jankowski Wojciech. Wrocław. (Arch. Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego). Ochyra R., Szmajda P. (red.). 1991. Atlas of the geographical distribution of spore plants in Polska. Mosses. Institute of Botany, PAS, UAM, Kraków-Poznań. 7: Postawa T., Gałosz W., Wołoszyn B.W. 1994. Wyniki zimowych spisów nietoperzy zebrane z pojedynczych stanowisk z różnych rejonów Polski. W: B.W. Wołoszyn (red.). Zimowe spisy nietoperzy w Polsce: 1988-1992. Wyniki i ocena skuteczności. Publ. CIC ISEZ PAN, Kraków. 175-185. Szkudlarek R., Paszkiewicz R. 2000. Stanowiska nocka orzęsionego *Myotis emarginatus* (Geoffroy, 1806) w polskiej części Sudetów Zachodnich. Przyr. Sudet. Zach. 111-114. 3: Szkudlarek R., Paszkiewicz R., Gottfried T. 2001. Stanowiska podkowca małego *Rhinolophus hipposideros* (Bechstein, 1800) w południowo-zachodniej Polsce. Nietoperze. 2: 53-62. Szkudlarek R., Paszkiewicz R., Hebda G., Gottfried T., Cieślak M., Ruszlewicz A. 2002. Atlas rozmieszczenia nietoperzy w południowo-zachodniej Polsce - stanowiska zimowe. Nietoperze. 3. Wiktor A. 1964. Mięczaki Ziemi Kłodzkiej i Gór Przyległych. Studium faunistyczno-zoogeograficzne. Pr. Kom. Biol. PTPN. 29 1-132. Wołoszyn B. W. 1968. Badania nietoperzy Dolnego Śląska. Przegł. Zool. 12(2): 208-220.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	95.71	PL02	2.25		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL03	Śnieżnicki Park Krajobrazowy	*	95.71
PL02	Jaskinia Niedźwiedzia	+	0.46
PL02	Nowa Morawa	+	0.12
PL02	Śnieżnik Kłodzki	*	1.01
PL02	Wodospad Wilczki	+	0.01
PL02	Puszcza Śnieżnej Białki	*	0.65

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska we Wrocławiu
Adres:	Polska aleja Jana Matejki 6 50-333 Wrocław
Adres e-mail:	sekretariat.wroclaw@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 24 grudnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Góry Białskie i Grupa Śnieżnika PLH020016 (Dz. Urz. Woj. Dol. z 2014 r. poz. 5459) Link: https://edzienniki.duw.pl/legalact/2014/5459/
☐ Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐ Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH020016

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--